

os stillede Ændringsforslag, særlig beklager jeg den sidste Del af den højtærede Ministers Udtalelser. Ministeren sagde nemlig, at hvis man ikke beregnede Pensionen til de private Arbejdere efter Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Løn, var det forkert. Men det gør man ganske sikkert ikke, thi den af mig nævnte løse private Arbejder, der var afskediget efter 40 Aars Tjeneste, vilde sikkert ikke have kunnet opnaa den Pension af 833 Kr., som han fik, hvis Pensionen havde været beregnet efter Gennemsnittet af hans Løn i de sidste 5 Aar. Og i Loven om disse løse Arbejders Pensionering findes intet om de sidste 5 Aars Gennemsnit, saa den er ganske sikkert nok beregnet efter, hvad Lønnen har været det sidste Aars Tid eller saa, hvor vedkommende har arbejdet paa Værftet. Og der forekommer det mig at være en Uretfærdighed overfor de faste Arbejdere, at de andre ved at være løse Arbejdere kunne vente at faa en endogsaa betydelig højere Efterløn, end de kunne vente at faa, naar de have været fast ansatte. Det synes mig at være ganske forkert, og det vil, som jeg nævnte før, kun dreje sig om nogle faa Aar, saa er man ude over den Historie, saa nogen stor økonomisk Betydning kan den ikke faa for Staten. Men for de paagældende vil den sikkert have stor Betydning.

Den højtærede Ministers Udtalelser om, at Pensionen dog for Fremtiden vil blive beregnet, ogsaa for de 4, 3 eller 2 foregaaende Aar, i hvilke de have arbejdet under de gamle Forhold, efter 304 Dage, glæder mig naturligvis. Jeg var ikke ganske sikker paa, at den vilde blive beregnet derefter, men det vil jo bøde lidt, om end kun meget lidt, paa de af os her paatalte Forhold. Jeg vilde gerne have set, om den højtærede Minister kunde være gaaet med til at beregne Pensionen ogsaa efter de Tillæg, som efter Beslutning paa Finansloven i Fjor bleve pensionsgivende, men som ikke tidligere havde været det. Men da der vel ikke er Haab om at faa den højtærede Minister til at gaa ind paa dette, vil jeg, forudsat at den højtærede Minister ikke udtaler sig yderligere, forbeholde mig senere at tage Ændringsforslaget tilbage.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg vil blot bemærke til den sidste ærede Taler, at der i Loven af 1907 § 4 med Hensyn til Pensionens Beregning staar en Henvisning til Pensionsloven af 24. Februar 1858, § 4, og i denne staar: „Pen-

sionen beregnes efter vedkommendes hele Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand i forskellige Stillinger og efter Gennemsnitsbeløbet af de Embedsindtægter, som han har haft i de sidste 5 Aar.“ Denne Henvisning til Pensionslovens § 4 gælder altsaa for de civile Funktionærer, og derfor bør i Virkeligheden Hensynet til Gennemsnittet i de sidste 5 Aar tages i Beregning ved Fastsættelse af de løse Arbejders Pension. Men der er naturligvis der et Spillerum. Deres Pension beregnes jo efter Pensionslønningssatser, ikke efter en matematisk Udregning, og derfor indrømmer jeg, at der kan vises en større eller mindre Velvillie fra Administrations Side, skønt man ellers i det hele gaar frem efter faste Regler. Derfor kan der jo komme saadanne Undtagelser.

Christian Rasmussen: Jeg synes egentlig ikke, det kunde være saa forfærdelig vanskeligt, naar man ved, at det dog i Regelen er Tilfældet med Hensyn til de løse, private Arbejdere, at deres Efterløn under lige Forhold i øvrigt vil blive betydelig højere end de fastes, at man saa gik ind paa her at tage denne Overgangsbestemmelse, der, som jeg nævnte før, ikke kan faa nogen synderlig stor økonomisk Betydning for Staten.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg vil ikke indrømme, at der som Regel kan blive højere Pension for de løse Arbejdere. I det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte, har Forholdet ganske sikkert været det, at den faste Arbejder har faaet Pensionen beregnet efter 293 Dage, men den løse efter 304, og det bliver jo nu straks forandret. Og naar det ærede Medlem siger, at det ikke vil drage større økonomiske Konsekvenser efter sig, er det jo saaledes, at selve dette for disse Personers Vedkommende sikkert ikke vilde betyde mere i økonomisk Henseende, end vi kunde overkomme. Men ved at forlade Gennemsnitslønnen i de sidste 5 Aar som Grundlag for Pensionen ville vi begynde at fravige et Princip, der er uvægerligt fastslaaet i vor Pensionslovgivning. Og det kende vi godt, at naar man paa eet Punkt har begyndt at fravige et Princip til Benefice for en Række Mennesker, komme vi til efterhaanden Punkt for Punkt at fravige hele Princippet.

Christian Rasmussen: Jeg kan selvfølgelig ikke anerkende den højtærede Ministers Betragtning paa dette Punkt. Men